

דיני עבודה עו"ד ונוטריונית עדי ביבר לקואה

מזמין שירות חויב בתשלום זכויות לעובדת ניקיון שהוצבה אצלו

בפסק דין אשר ניתן לאחרונה ע"י בית הדין האזורי לעבודה, נדונה השאלה האם יש להטיל על מזמינת שירות חבות לתשלום זכויותיה של עובדת חברת ניקיון אשר הוצבה בחצר.

התובעת, עובדת זרה מאריתראה, הועסקה כעובדת ניקיון על ידי חברה קבלנית בתחום הניקיון (להלן: "הקבלן"), אשר התקשרה עם רשת קמעונאית לשיווק מוצרי מזון וצריכה (להלן: "הרשת") בהסכם לאספקת שירותים, והוצבה לעבוד בסניף של הרשת.

התביעה הוגשה הן כנגד הרשת והן כנגד הקבלן, לתשלום פיצויים וזכויות סוציאליות בגין תקופת עבודתה של העובדת ונסיבות סיומה. נגד הקבלן ניתן צו פירוק.

בית הדין קבע כי הרשת לא שימשה כמעסיקה במשותף של העובדת ביחד עם הקבלן ובחן האם יש להטיל על הרשת אחריות מכוח החוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, תשע"ב-2011.

החוק להגברת האכיפה קובע אימתי יראו את מזמין העבודה כנושא באחריות אזרחית כלפי העובד בגין עובדי הקבלן המועסקים אצלו. החוק קובע חובות על מזמין השירות וכן קובע הגנות שונות למזמין השירות. עם זאת, ההגנות לא תחולנה ככל שבהסכם בין הקבלן למזמין השירות לא פורטה בכתב עלות השכר המינימאלית ועניינים נוספים, בהתאם לדרישות החוק; ככל שעלות השכר המינימאלית הקבועה בהסכם פחותה מערך שעת עבודה שייקבע על ידי שר הכלכלה; או ככל שמזמין השירות משלם בפועל לקבלן סכום נמוך מכך.

החוק קובע כי על המזמין לקבוע דרך יעילה במקום העבודה למסירת הודעה על פגיעה בזכויות עובדים של הקבלן המועסקים אצלו, וליידע את עובדיו של הקבלן בדבר דרך זו. בית הדין קבע כי משלא

הוכח שהרשת עמדה על קבלת אישור בדבר מסירת הודעה לעובדים על פגיעה, ומשלא הוכח שנעשתה בקרה על כך שהדבר אכן נעשה, וללא כל אמצעי אחר שהוכח ליידוע העובדים, יש בהתנהלות הרשת משום הסרת אחריות מצידה, וגלגולה לפתחו של הקבלן שאינה עומדת בקנה אחד עם תכלית החוק. בית הדין קבע כי מתקיים האמור בסעיף 26(ב) לחוק וכפועל יוצא הרי שעל פניו, מתקיימים התנאים הנדרשים לשם הטלת אחריות אזרחית על מזמין שירות, ככל שלא חלות ההגנות הקבועות בחוק.

בית הדין קיבל את טענת העובדת כי על מעסיק של עובדים זרים חל היטל בשיעור 20% מסך הכנסתם וכי אי תמחורו במסגרת התמורה המשולמת לקבלן מאת מזמין השירותים משמעה היותה של ההתקשרות "חוזה הפסד". בית הדין קבע כי מדובר בחוזה הפסד, ולפיכך, בהתאם לסעיף 28(א) לחוק, לא עומדות לרשת ההגנות הקבועות בסעיף 27 לחוק.

לאור האמור, בית הדין חייב את הרשת לשלם לעובדת את זכויותיה, בקיזוז סכומים ששולמו לה במסגרת תביעת חוב נגד הקבלן. העובדת הועסקה כעובדת ניקיון בחברה קבלנית למתן שירותי ניקיון אשר זה עיקר עיסוקה, משכך על העובדת חל צו ההרחבה בענף הניקיון ולפיו חושבו זכויותיה. בית הדין חייב את הרשת לשלם לעובדת הפרשי דמי חגים; חלף הפרשות לפנסיה (תגמולים); דמי מחלה ותוספת ותק.

יצוין כי בית הדין לא חייב את הרשת בתשלום עבור פיצוי בגין פיטורים שלא כדן ותמורת הודעה מוקדמת, שכן אלה אינן נמנות על הזכויות בהן חב מזמין שירות כלפי עובדי הקבלן לפי החוק להגברת האכיפה. בנוסף, בית הדין לא חייב את הרשת לשלם לעובדת חלף הפרשות לקרן השתלמות, שכן עפ"י הוראות סעיף 25 (א) ו-(ב) לחוק להגברת אכיפה זכאות לקרן השתלמות אינה נמנית על הזכויות המופיעות בהוראות צווי ההרחבה. בנוסף, בית הדין לא חייב את הרשת לשלם לעובדת פיצוי בגין אי מסירת הודעה על תנאי עבודתה, מאחר וחוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מינון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002, אינו נמנה על החוקים בתוספת השלישית לחוק להגברת אכיפה אשר הפרתם תחייב את הרשת.

לאור האמור, המלצתנו היא להתייעץ עמנו בכל מקרה של התקשרות עם קבלן שירות בתחומים שמירה ואבטחה; ניקיון; הסעדה (אם השירות ניתן לעובדי מזמין השירות).

1 ובהר כי האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואינו מהווה המלצה לנקיטת הליכים כאלה או אחרים או להימנעות מהם.

כתוצאה מהדימום ומהניתוח הפך אהרון לנכה סיעודי מורכב, נזקק לעזרת הזולת בביצוע כל פעולות היומיום וסבל מדמנציה. לאור כל אלה נותרה לו נכות צמיתה בשיעור 100%.

אהרון, אשר בוטח בפוליסת תאונות אישיות, פנה (באמצעות בני משפחתו) לחברת הביטוח בה בוטח לצורך קבלת פיצוי בגין נכותו הצמיתה כתוצאה מהתאונה.

ואולם, על אף שלרופאיו לא היה ספק כי הדימום נגרם מפילתו חודש קודם לכן, חברת הביטוח סירבה לפצות את אהרון בהתאם לפוליסה, בטענה שהדימום המוחי נבע ממחלה ולא מתאונה.

לאור דחייתה המקוממת של חברת הביטוח, הגיש משרדנו את תביעתה לבית המשפט נגד חברת הביטוח לתשלום פיצוי בגין נכותו של אהרון כתוצאה מהתאונה.

לכתב התביעה צורפה חוות דעת רפואית בתחום הנורוכירורגיה אשר קובעת באופן חד משמעי כי הדימום נגרם כתוצאה מתאונה וכי בכל הנוגע לקשישים, הדימום המוחי מאופיין לרוב כדימום כרוני אשר לא מופיע באופן מידי לאחר התאונה, ויכול להופיע כעבור כחודש עד שלושה חודשים מהנפילה.

לדברי המומחה אשר כתב את חוות הדעת, הדימום ממנו סבל אהרון (דמם סובדורלי) מתפתח לאט, וגורם ללחץ הולך ומתגבר על רקמת המוח, כשהסימפטומים מופיעים לאחר מספר שבועות מזמן החבלה. כתוצאה מהנפילה ראשו של אהרון נחבל ברצפה ומוחו חווה פגיעה שגרמה לדמם, שהלך והתפתח והתבטא קלינית, רק לאחר כ-5 שבועות.

לאחר הגשת כתב התביעה הושג הסכם פשרה בעקבותיו שילמה חברת הביטוח לאהרון סך של 150,000 ש"ח בגין נכותו כתוצאה מהתאונה.

דיני ביטוח
עו"ד לירון ביבר הררי

150,000 ש"ח לקשיש שנפל בביתו וכעבור חודש התגלה דימום במוחו

אהרון (שם בדוי), קשיש בן 91, נפל בביתו ונחבל בראשו. מיד לאחר הנפילה הובהל אהרון לבית החולים שם בוצעה לו בדיקת CT, אשר תוצאותיה היו תקינות והוא שוחרר לביתו.

כעבור כחודש ימים החל אהרון לסבול ממצב בלבולי, קושי בדיבור וחולשה בשתי הרגליים. אהרון הובהל פעם נוספת לבית החולים, ואולם בבדיקת CT אשר בוצעה הפעם, נמצא כי אהרון סובל מדימום מוחי והוא הוכנס באופן מידי לחדר הניתוח לצורך ניקוז הדימום במוחו.

הינה פליטה מאריתראה ומתקשה בעברית ובבירוקרטיה הישראלית, התקשתה א' לקבוע תור לרופאים מומחים ולקבל אישורים לביצוע בדיקות, לרבות MRI. לפיכך, על אף כאביה וסבלה הרב עקב התאונה, א' לא המשיכה במעקב ובטיפולים רפואיים; ובחלוף שנה מיום התאונה, היה בידיה של א' רק תיעוד רפואי מינימלי בסמוך למועד התאונה.

לנוכח טענת א' כי היא סובלת מכאבים ברגל ימין, אנו פנינו לחברת הביטוח בדרישה כי ימונה מומחה אורטופד לבדיקת א'. ואולם, עקב מיעוט התיעוד הרפואי, סרבה חברת הביטוח בתוקף למינוי מומחה והציעה לפצות את א' באלפי שקלים בודדים.

נוכח סירוב חברת הביטוח לבקשתנו, הגשנו תביעה לבית המשפט בצירוף בקשה למינוי מומחה בתחום האורטופדי; וחרף התנגדות חברת הביטוח, קיבל בית המשפט את בקשתנו ומינה לא' מומחה אורטופד אובייקטיבי מטעמו, לבדיקת א' ולמתן חוות דעת בדבר הנכות שנתרה לה עקב התאונה. א' נבדקה על ידי המומחה, אשר קבע בחוות דעתו, כי נותרו לא' 5% נכות צמיתה בגין הפגיעה ברגלה הימנית; ולאחר קבלת חוות הדעת, ובהמלצת בית המשפט לפשרה, הגיעו הצדדים לפשרה לפיה שולם לא' פיצוי משמעותי המשקף את נזקיה עקב התאונה.

דיני נזיקין עו"ד ליטל ביבר חייקין

נפגעת תאונת דרכים קיבלה פיצוי משמעותי על אף מיעוט תיעוד רפואי

א', אישה בשנות השלושים לחייה, פליטה מאריתראה, נפגעה בתאונת דרכים בעת שחצתה מעבר חציה, כשלפתע נהג רכב המשיך לנסוע ועלה עם הגלגל הקדמי של רכבו על רגלה הימנית.

ממקום התאונה, פונתה א' ע"י נהג הרכב לבית החולים הקרוב, שם נמצא כי היא סובלת, בין היתר, מנפיחות, רגישות וכאבים עזים בכף רגל ימין. צילום רנטגן שבוצע לא' בבית החולים הדגים שבר בבוהן 1. לאחר בדיקות וטיפולים, לרבות קיבוע אצבעות כף רגל ימין, שוחררה א' לביתה בהמלצות, בין היתר, למעקב רופא אורתופד, למנוחה ולמשככי כאבים.

בעקבות התאונה וכתוצאה ממנה סבלה א' מרגישות, כאבים והגבלה בטווח תנועות ברך ימין וכף רגל ימין; ואולם, הואיל וא'

3 יובהר כי האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואינו מהווה המלצה לנקיטת הליכים כאלה או אחרים או להימנעות מהם.

